

Као да се ближи расплет борбе против аутократског режима српског. Неки скривен и глум осећај победе лебди међу људима, одскора појачан ветром панонским. Некако с пролећа, студенти и побуњени народ примирили су се мало, али се друштво и даље гиба и превире, потихо и још опасније (по причи, књаз Милош је нагонски и оријентално поступао с народом: буне се – стежи; сад ћуте – попуштај). Овај владар данашњи лишен те мудролије стеже и притиска линеарно, до пуцања. Или до избора као сигурносног вентила.

Али председник Републике са изборима није начисто, слуђујући све око себе, „и нас и противници“ (*Баја Н. Пашић*), никако не пропуштајући да јавном речју крши Устав, као да је то нормална ствар. Ипак, друштво корак по корак дозрева за политичке промене па се он, и неколико му телала, свесно или несвесно, све чешће осврну на време избора. Ванредних.

